Библейско изучаване

Плодът на духа

9 урока за индивидуално
или групово библейско изучаване
с бележки на водещия

Хейзъл Офнър

Originally published by InterVarsity Press1977

InterVarsity Press, P.O. Box 1400, Downers Grove, IL 60515.

Originally published as *The Fruit of the Spirit,* copyright 1977 by InterVarsity Christian Fellowship of the United States of America.

Всички права запазени. Българско издание от Български християнски студентски съюз (БХСС).

Редактор: Чавдар Хаджиев
Художествено оформление: Таня Владимирова

Всички цитати от Писанието, освен ако това не е изрично упоменато, са взети от Ревизираното Издание на Библията (1938 г.).

Българският християнски студентски съюз е движение, което работи за разпространението на християнската вяра в българските университети.

ISBN 954-90962-5-7

Въведение

Бог промени живота ми чрез изучаването на Библията в малки групи. И докато водех библейски изучавания, а по-късно и при обучението на лидери за малки групи, наблюдавах как Бог използва Библията и разговорите между участниците, за да променя живота и на много други хора. Не познавам по-ефикасен метод, чрез който хората наистина да познаят Бога.

Преди известно време, когато нашите групи току що бяха завършили изучаването на няколко книги в Стария и Новия Завет, един приятел ми каза: "Защо не смениш ритъма и не подготвиш някакви тематични изучавания върху плода на Духа в Галатяни 5:22-23?" Позамислих се върху стиховете: "А плодът на Духа е: любов, радост, мир, търпение, благост, милост, вярност, кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон."[1] Как може да се изготви полезно изучаване, разглеждащо една единствена добродетел, обобщена с една дума! Вълнуващо е да осъзнаем, че християните притежават всички тези добродетели, защото Святият Дух обитава в нас. Но по какъв начин можем да покажем как този плод може да се претвори на практика в живота ни? Как например, можем да се радваме на плода на мира, когато всъщност сме уарижени? Или как можем да изпитаме плода на радост, когато всичко около нас върви наопаки?

Така ми хрумна, че вместо да изследваме някакво учение за радостта или верността, може би ще е по-добре да разгледаме някой текст в Писанието, където съответният плод се проявява в истинска житейска ситуация. Така вероятно бихме могли да разберем как всеки плод може да се прояви и в личния ни живот.

Настоящите изучавания са резултат от това изследване. Аз открих плода на радост в учениците при срещата им с техния възкръснал Господ; плодът на вярност оживя, когато Йосафат и малочислената армия на Израил усетиха Божието осезаемо присъствие; и Божието дълготърпение към мен се изля в сърцето ми по нов начин, докато размишлявах как Христос, с любов и нежност, прости на Петър.

---

[1] В английския превод NIV не фигурира плодът ***милосърдие***, **а четвъртият плод е преведен *търпение*. Бел. ред.**

Всяко от тези изучавания е замислено като средство за откровено споделяне в малка група и за честно отношение към Този, който обеща да снабди всяка наша нужда чрез Исус Христос. За групата ще бъде само от полза, ако всеки нейн член е готов да бъде искрен и открито да споделя своите нужди. Всеки от участниците трябва да разполага със свое копие от ръководството, като преди всяка среща предварително отговори на посочените въпроси.

Задачата на водещия е да открие дискусията, като зададе първия въпрос, а след това да следи за посоката на разговора, така че да вмъкне следващите въпроси в подходящото време. В одещият трябва да отделя време за обсъждане на въпросите, без да се смущава от кратките паузи. Почти винаги настъпилото мълчание е знак за това, че хората мислят! Ако водещият се въздържа, доколкото е възможно, от коментар и просто насочва дискусията, разискването на темата ще се осъществи между самите участници, а не между водещия и даден член.

1 Любов
1 Йоан 4:7-16

1. Какво според вас означава любов?

А. По принцип лесно или трудно е за Вас да обичате хората? Защо?

Б. Любовта само чувство ли е, или нещо повече? Може ли тя да бъде контролирана (да решим дали да обичаме някого, или не)?

В. Има ли човек, към когото Ви е особено трудно да изпитвате топли чувства?

Г. На какво се дължи Вашата неприязън?

2. Думата *любов* (или нейна производна) се споменава шестнадесет пъти в 1 Йоан 4:7-16. Прочетете целия пасаж. Каква е основната тема?

Как разбираме дали познаваме Бога, или не според Йоан?

Какво трябва да стане, за да можем да "познаем и повярваме любовта, която Бог има към нас" (ст. 16)?

3. Никой не е способен да види вятъра, енергията или електроните. Ние виждаме само резултата от тяхната работа. По подобен начин никой не е виждал Божията любов. Как виждаме резултата от тази любов според този пасаж? Случвало ли Ви се е някога нещо, което да Ви помогне да осъзнаете и изпитате колко е голяма любовта на Бога към Вас?

4. Прочетете стих 9 и след това първите три стиха от посланието (1 Йоан 1:1-3). Йоан *чу*, *видя* и *докосна* Исус Христос, който "се яви" в човешката история.

Защо идването на Исус представлява най-голямото проявление на Божията любов към хората?

Ако имате време, може да прочетете някои от следните пасажи:

Матея 19:13-15

Лука 13:3-35

Йоан 8:2-11

Исус носи прошка, изцеление и промяна.

Марк 5:24-34

Йоан 19:17-30

Йоан 20:11-18

Марко 1:40-41

Марко 7:31-37

Лука 7:36-50

5. По какъв начин любовта на Бога пребъдва в нас (вж. 1 Йоан 4:9-10, 13)? От какво зависи това да пребъдваме в Бога и Той — в нас?

6. Спомнете си за човека, към когото изпитвате по някакъв начин неприязън. Какво може да се направи, за да промените отношението си към него?

От какво се определя Вашето отношение към хората, с които контактувате? Случвало ли Ви се е някога да промените мнението и отношението си към даден човек? На какво се дължеше това?

7. Как начинът, по който Бог се отнася с нас може и трябва да влияе на отношението ни към другите хора?

Молете се конкретно за това сега.

2 Радост
Лука 24:33-53

1.Кои са нещата, които носят радост във вашия живот? Защо?

Има ли особен вид радост ("християнска радост"), която е свързана с нашата вяра в Бога? Какво е особеното в нея?

Кои са нещата, които ограбват Вашата радост?

Какво е общото и различното между състоянието на радост, на щастие и на удовлетвореност?

2. Коя е най-невероятната си мечта, която някога сте имали? Как бихте се почувствали и как бихте реагирали, ако тя се сбъдне?

3. Лука 23 глава предава края на разказа за разпятието на Христос. Как според Вас са се чувствали единадесетте апостоли в съботата между смъртта и възкресението на Исус (вж. Лука 23:56)?

В първата част на Лука 24 Христос е забелязан жив от няколко жени. Те казват това на апостолите, но отначало никой не им вярва. След това по пътя до Емаус двама от учениците на Исус срещат един непознат, който се присъединява към тях и им разяснява Писанията за Мойсей. Те не разбират, че този непознат е Исус, докато не започват да ядат с него. Очите им се отварят и те го разпознават. В този момент той изчезва от техния поглед. Те са толкова развълнувани, че веднага се връщат в Ерусалим, за да разкажат случилото се. Когато стигат там, отиват в къщата, където са се събрали единадесетте ученици и някои други хора. Сега прочетете Лука 24:33-53.

Как си представяте тези няколко първи мига, споменати в стихове 33-36, когато двамата откриват единадесетте и другите с тях? Опитайте се да ги опишете!

4. Внезапно нещо се случва и прекъсва техния разказ. Климатът в стаята се променя. Пред тях застава Исус. Учениците обаче се "стреснаха и изплашиха". Защо според Вас те не можеха да повярват във възкресението на Исус и да Му се зарадват?

5. Исус иска да покаже на учениците си, че това, което виждат, е реалност. Защо? Как прави това? Какво според Вас означава "те от радост още не вярваха"? Защо всичко това е необходима предпоставка, за да може той да "отвори" техния ум (ст. 45)?

6. Какви идеи и очаквания има апостолите за Месията на Израел преди да срещнат Исус и дори по време на общественото му

служение?

В стих 44 Исус напомня на учениците неща, които вероятно те са учили в младостта си, но не са разбрали напълно и не са изживяли до сега. Кои биха могли да са някои от тези неща?

7. Обещанието на Отца (ст. 49) е Святият Дух, който щеше да бъде изпратен на учениците не след дълго. Има ли връзка между радостта на учениците, мисията, която им дава Христос, тяхната вяра в Него и присъствието на Святия Дух? Каква? Може ли човек, който няма радост, да бъде ефективен в мисията, възложена му от Бога?

Скоро самата същност на Този, който им говореше, щеше да дойде и да заживее вътре в тях. Той щеше да изпълне своите планове чрез тях. Той щеше да остане с тях завинаги и никога нямаше да ги изостави! Същото важи и за нас днес.

8. В стихове 52-53 учудването и неверието на учениците се променят в "голяма радост". Как страхът, който изпитваха в началото, се превърна в радост? Защо възкресението на Христос е в основата на християнската радост? Възможно ли е ние да преживеем същата трансформация както учениците? Какво е необходимо, за да стане това? Случвало ли Ви се е някога нещо подобно на това преживяване?

9. Прекарайте време в хвалене на Бог за това кой е Той и за онова, което е направил във вашия живот.

3 Мир
Исая 43:1-13

1. Помислете за някои от хората, които обичате, на които вярвате и на които разбирате (и те Ви разбират). Как се сближихте с тях? Как изградихте взаимоотношения на доверие? Как и колко време сте прекарали заедно? Какви положителни промени е предизвикало това приятелство в живота Ви?

Как реагирате на неудачи и нещастия? Кои са нещата, които Ви причиняват най-много тревоги и стрес? Защо?

2. Исая 43 глава говори за Бога на историята, Този, чийто Дух живее в нас. За да оцените напълно значението на този пасаж, прегледайте последните стихове на предходната глава (Ис. 42:18-25). Израил беше извършил огромен грях следвайки други богове и решавайки да се съюзи с езически сили, вместо да почива в Божия мир. Ето защо народът на Израил се озовава в плен във Вавилон (VI век пр. Хр.) Тези стихове описват част от греха на Израил. След това Исая 43 започва с: "А сега". Времето на плен е почти изтекло и Бог е готов да върне своя народ обратно в земята му.

Прочетете Исая 43:1-13. На кого конкретно говори Бог в тези стихове? Какво е посланието в първите седем стиха?

3. Като какъв се разкрива Бог в тези пасажи? Какви са чертите от Неговия характер, които намираме тук? Какви основания посочва Бог на Своя народ, поради които те могат да имат вътрешен мир. Сравнете отговорите на двата въпроса. Каква връзка забелязвате между характера на Бога и възможността да получим мира, който Той предлага?

4. Кои три дела на Бога са споменати в стихове 1 и 7?

Каква промяна настъпва за онези, към които Той се обръща с думите, че ще направи тези неща?

5. Часовникът изпълнява своето предназначение, когато показва точното време; колата - когато превозва хора от едно място до друго; печката - когато затопля яденето. Те са направени (сътворени) от техните създатели, за да изпълняват точно тези функции. Каква цел посочва в седми стих Бог за сътворяването на Своя народ? Какво значи, че Бог ги е "сътворил за славата Си"?

Как можем да изпълним тази цел в нашия молитвен живот, в

служението ни, в отношенията ни с другите?

6. Защо Бог иска Неговите деца да знаят, че Той ги е сътворил, а сега ги защитава и обича (вж. стихове 10-12)?

7. По-долу е дадена "линия на тревогите". Отбележете с "Х" мястото, на което се намирате по отношение на вътрешно удовлетворение и сигурност.

Тревоги — Вътрешен мир

Зависи ли Божият мир от външните обстоятелства? Ако не, от какво зависи той (ср. ст. 2)?

Каква роля могат тогава да играят нещастията за изграждането или разрушаването на нашия мир?

8. Помислете отново за начина, по който опознахте човека, споменат от вас във въпрос 1. По какви сходни начини можете да опознаете Бог? Каква е връзката между познаването на Бога и вътрешния мир? Можем ли да познаваме Бога и да нямаме мир?

9. За какво се тревожите понастоящем. На какво дължим тази тревога? Има ли нещо от този пасаж, което да Ви помогне да погледнете на тези неща от друг ъгъл?

4 Търпение
Матея 18:21-35; 26:36-46, 69-75; Йоан 21:4-17

1. Какви асоциации предизвиква у вас думата *търпение*?

Мислите ли за търпението като за усилие да скрием негативните си емоции, когато някой ни кара да чакаме? Или като за броене до десет, когато сте ядосани? Или може би като за "примиряване", когато сте болни?

Библията използва две различни гръцки думи за търпението. Първата се отнася за *предмети*. ("Твърдостта", спомената в Римляни 5:3-4 е пример за това.) Втората се отнася до *хора* и понякога се превежда като "дълготърпение". Именно нея използва апостол Павел в Галатяни 5:22 и тя предава много по-добре идеята за онова, което понякога наричаме търпение.

Имало ли е преди или сега в живота Ви човек, на когото Ви е трудно да простите? Защо?

Прочетете Матея 18:21-35. Исус говори за прощението в първата част на Матея 18, когато Петър задава въпроса в стих 21. Очевидно Исус казва някои неща, които изненадват Петър и имат нужда от разяснение. Възможно е също така в живота на Петър да е имало някой, на когото той не може да прости - човек, който го е ядосвал толкова много, че дори седмократното прощаване би изглеждало невероятна проява на милост. Докато изучавате този пасаж спомнете си за някой човек, на когото ви е трудно да простите.

2. Какъв е проблемът на първия слуга в тази притча (знаете ли колко дължи той в днешни парични единици?) и как той се опитва да го разреши? Вместо отсрочка, слугата получава пълно опрощение на дълга си. Случвало ли Ви се е да попаднете в подобна безнадеждна ситуация? А да бъдете изненадани по такъв начин? Как според Вас е реагирал слугата при думите на своя кредитор в ст. 27?

3. Колко дължи другия слуга в днешни парични единици? Как се опитва да разреши своя проблем?

Изненада ли е за Вас реакцията на първия слуга? Защо?

4. Доволни ли сте от това, което се случва с първия слуга? Защо? Смятате ли, че господарят постъпва справедливо?

Защо Бог постъпва така с нас, ако не сме търпеливи и милостиви с другите?

5. Защо според вас първия слуга не успя да прости, след като на самия него беше простено?

6. Отново ние не можем да сме сигурни какво си е мислел Петър, докато е размишлявал над този отговор на Исус. Вероятно той се е отнесъл скептично - може би в този момент отговорът е преминал покрай ушите му, а може и да се е замислил дълбоко над него. Във всеки случай, можем да сме напълно сигурни, че този урок е тлеел в неговото съзнание, докато не се случва нещо, което му помага да осъзнае ясно всичко това. Прочетете Матея 26:36-46, за да видите някои от причините, довели до тази промяна.

Размислете върху Исус Христос на кръста и цялата духовна и физическа агония, която му предстои да изпита. Какво според вас е чувствал той, докато очаква всичко това.

Защо за Него е толкова важно неговите трима приятели да останат будни през това време?

Какво по-точно биха могли те да направят за Него тогава? (Помислете за това какво вие бихте искали да сторите за Него, ако бяхте там.)

7. Сега разгледайте този въпрос от гледната точка на ПетърЗащо според Вас той заспива? Как според вас се е чувствал той всеки път, когато Исус го събужда?

8. Сега прочетете стихове 69-75 в същата глава. Когато Петър си спомня за предсказанието на Исус, че ще се отрече от Него и осъзнава реалността на всичко това, той излиза вън и "плаче горко".

Случвало ли ви се е да разочаровате Исус? Как се чувствахте? Ако не чувствате мъка, когато натъжавате Господ, бъдете честни с Него относно това и Го помолете точно сега да ви направи по-чуствителни.

9. Сега разгледайте Йоан 21:4-17, където Христос нежно възвръща на Петър предишното положение сред останалите ученици. Защо Господ попита Петър три пъти дали Го обича?

Как според Вас се отразява заповедта "Паси овцете Ми" на разклатеното самочувствие на Петър? Как сега Петър може да претвори на дело притчата в Матея 18?

10. Спомнете си от предишното изучаване начина, по който Бог предлага на своя народ мир, въпреки тяхното идолопоклонство.

Като имате предвид греховете, които сте извършвали пред Бога, какво мислите за търпението Му към Вас? Голямо или малко е било то досега?

Едно дълбоко разбиране върху това може да ви помогне да не се раздразнявате толкова от "трудния за понасяне" човек, за когото си помислихте в началото на изучаването.

Отделете известно време за молитва относно това, на което Бог ви научи в това изучаване.

5 Благост
1 Царе 18:1-5; 20:1, 12-17; 2 Царе 8:13-9:13

1. След победата над Голиат, Давид застава начело на армиите на цар Саул. Впоследствие Саул започва да се страхува от Давид и решава да отнеме живота му. Това довежда до бягството на Давид от царския двор и продължителна гражданска война между него и дома на Саул. Постепенно Давид разгромява всички свои неприятели и става цар. Тогава той търси някой от дома на Саул, към когото да покаже благост. Прочетете 1 Царе 18:1-5; 20:1, 12-17 и 2 Царе 8:13-9:13, за да видите какво се крие зад тази неочаквана постъпка.

Защо Давид и Йонатан си обещават помощ в 1 Царе 20 гл.?

2. Защо Давид иска да покаже благост на Мемфивостей във 2 Царе 9 гл.?

3. Какви причини би могъл да има Давид, за да не бъде благ към Мемфивостей?

4. Какви черти от своя характер проявява Давид в този пасаж? Кое от тези качества Ви впечатлява най-много? Защо? Кое от тях е най-рядко срещано днес според Вас?

5. Имало ли е случай, когато сте изпадали в положение, подобно на положението на Давид? Как постъпихте? Какво правите, когато имате власт над човек, които не Ви е приятен или от когото се страхувате?

6. Сега нека да разгледаме пасажа от гледната точка на Мемфивостей. Според Вас какво си е помислил той, когато получава известие да се яви пред Давид? Изненада ли е било за него думите на царя във 2 Царе 9:7, или не? Защо?

7. Как се променя животът на Мемфивостей след като той става част от царския двор? Като християни ние също получаваме много благословения от Царя! Напишете всичко, за което се сещате, дошло като дар от Неговата благост към Вас.

8. Какви прилики откривате между вашите взаимоотношения с Царя и тези между Мемфивостей и Давид? Представяте ли си Бог като някой, който с радост показва благост на Своите деца?

Отделете време днес, за да се порадвате на Божията благост.

6 Милост
Псалм 107

1. Как реаирате, когато изпаднете в затруднение? Как се опитвате да излезете от него?

2. Прочетете Псалм 107. Обърнете внимание, че след първия стих "Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост трае до века" псалмистът описва четири ситуации, в които хората отдават слава на Бога. Разгледайте ги. Какви ситуации са разказани:

Стихове 4-9:

Стихове 10-16:

Стихове 17-22:

Стихове 23-32:

Какво е общото и различното между тях?

3. Нека да разгледаме всяка една от тях по-подробно. Какъв тип ситуация е описана в ст. 4-9? Попадали ли сте някога в подобна ситуация? Какво се случи?

4. Каква е причината за проблемите на хората във втория и третия пример (ст. 10-22)? Какъв е резултатът от този бунт?

Какво използва Бог, за да разкъса оковите сковаващи техните умове и сърца, и болестите на техните тела? Как на практика Божието Слово изцелява и освобождава? Случвало ли Ви се е някога това?

5. Псаломът достига своята кулминация в стихове 33-43 с химн, възпяващ Божията милост към изкупените от Него. Как е описана тази милост в 33-43 ст.? Стиховете описват как Бог превръща реките в пустиня (ст. 33) и пустинята във водни езера (ст. 35). Защо са споменати тези две действия? Имат ли те някаква връзка с темата за Божията милост?

Каква е връзката между начина, по който Бог постъпва с князете (ст. 40) и Неговата милост?

6. Псаломът завършва: "Който е мъдър нека внимава на това; и нека размишляват човеците за господните милости". Псаломът разказва как се изявява господната милост в живота на хората. По какъв начин тази милост се е проявявала във вашия живот досега?

Кои са нещата или хората, от които зависи вашата сигурност. Колко надеждни са те като източник на сигурност?

В началото псалмистът казва, че Божията милост трае до века. Следователно тя може да бъде вечен извор на сигурност.

7. Като размишлявате за непроменимата любов на Бога, помолете се с помощта на онова, което научихте днес. Тези думи на Дж. И. Пакър могат да ви помогнат в това:

Милостта - на Бога, както и на човека, е нещо възхитително, привлекателно и достойно за преклонение. Когато библейските писатели наричат Бог "милостив", те обикновено мислят за всички онези нравствени качества, които карат Неговите люде да го наричат "съвършен" и в частност за щедростта, която ги кара да Го наричат "милостив" и "благ" и да говорят за Неговата "любов". (Knowing God, стр. 145).

7 Вярност
2 Летописи 20:1-30

1. Какво означава вярност? Кой е най-впечатляващият случай на вярност или невярност от страна на човек, който сте виждали или чували? Според Вас верността често срещано качество ли е днес? Каква важност отдавате на верността във Вашите взаимоотношения? Лесно или трудно е човек да се довери на другите и да разчита на тяхната вярност?

2. Ако желаете можете да прочетете 2 Летописи 17-19, за да получите повече информация за живота на Йосафат - царя на Юда. Когато се възкачва на престола, той се подчинява на Божиите заповеди и се стреми да накара своя народ също да ги спазва (2 Лет. 17:3-9). Но Йосафат не се вслушва във волята на Бога и влиза във военен съюз с Ахав - царя на Израил. Това води до ужасни последствия за него. Йосафат едва не загубва живота си. Бог му се разгневява. Съвсем не е чудно, че Йосафат гледа на всяка цена да се увери, че Бог е с него, когато Юда е заплашена от нападение от юг. Прочетете 2 Летописи 20:1-30.

Как реагира царя и народа при вражеското нападение? Нормална ли е тяхната реакция, или е израз на неверие?

Как си представяте сцената, описана в стихове 5 и 13? Обрисувайте с думи картината. (Къде се развива действието? Какво е изписано на лицето на Йосафат? Каква поза е заел той? Какво правят хората?)

3. Казва се, че Йосафат се "уплаши и предаде се да търси Господа и прогласи пост по целия Юда" (ст. 3). Какво означава изразът "предаде се да търси Господа"? Как на практика става това? Какъв е смисълът и значението на поста? Има ли значение дали ще пости само един човек, един град или цялата страна? Защо?

4. Изследвайте молитвата на Йосафат. Защо той започва с въпросите в стихове 6-7? Каква е тяхната роля в молитвата?

5. Бог изпраща пророчество, в което обещава победа на Юда. Изненадва ли Ви реакцията на хората? Рискува ли Йосафат, като излиза срещу врага с музика, вместо с оръжия? Ами ако пророчеството е било фалшиво? Защо според Вас той решава да стори описаното в стих 21?

6. Смятате ли, че резултатът от битката е зависел в някаква степен от поведението на Юда? Защо?

7. Имали ли сте опитността да хвалите Бог точно когато имате някакъв проблем - *преди* да сте получили отговор?

Има ли някаква връзка между нашата вяра и Божията вярност? Лесно или трудно е да се разчита на Божията вярност?

Сега отделете време за да хвалите Бог за онова, което Той е. Благодарете Му за Неговата вярност в цялата история, а освен това и за вярността Му за вашите лични опитности с Него.

8 Кротост
1 Солунци 2:1-8

1. Помислете за онези, които са ви помогнали най-много за вашето израстване в Христа. Кои са качествата, които цените особено много у тях?

2. Прочетете 1 Солунци 2:1-8 - описанието на Павел за това как той и неговите съработници споделят благата вест за Исус Христос със солунците. Кои качества характеризират начина, по който те правеха това? Какъв риск поемат Павел и неговите съработници, за да споделят благовестието с хората в Солун? Какво мотивира Павел?

3. Какви примери за *неправилен* начин на споделяне на благата вест изброява Павел? Кои от тях са актуални за нашата действителност? Защо? Дайте пример от практиката за това как християнин може да предизвика интерес у нехристиянин относно Бог, използвайки измама. Как и за какво един християнин би могъл да използва ласкателството?

Може ли християнското служение да се използва като прикритие за нечие сребролюбие? Може ли християнското служение да бъде правено с цел "угаждане на човеци"? Как става това?

4. Делото на Павел в Солун представлява контраст на всичко, казано досега. Каква роля играе в него кротостта на Павел? Как е изразена тази кротост?

Какво конкретно представлява кротостта. Кой от вашите познати притежава тази характеристика? Какъв е той/тя?

5. Сега сравнете следващите пасажи с този и напишете възможно най-ясна дефиниция на *кротостта*: 2 Тимотей 2:24-25; Тит 3:1-2; Яков 3:17 и 2 Коринтяни 10:1. В какви ситуации и по какъв начин се проявява кротостта?

6. Какъв е ефектът от агресивността и настъпателността при благовестването? Смятате ли, че агресивния подход дава повече резултати?

Кога и как се проявява агресивността в отношенията на хората по принцип? Какво пречи на хората да бъдат кротки един с друг?

7. Доколко кротостта е ваша характерна черта и как се изразява тя в отношенията ви с другите според собствената ви уникална личност и стил?

9 Себеобуздание
1 Царе 26

1. Апостол Павел говори за свободата, която идва у него, когато е поробен от Исус Христос. Как разбирате този парадокс? Какво според вас означава тази свобода в робство на практика? Дайте няколко примера.

Съвместима ли е свободата с наличието на ограничения? Откъде могат да идват тези ограничения?

Как човек се научава да се контролира и кои са нещата, които му помагат да упражнява контрол над себе си? Без да споделяте с другите, може да помислите върху въпроса кои са областите във Вашия живот, където имате най-малко свобода. Какво ограбва свободата Ви?

2. В изучаване 5 ние видяхме как завърши съперничеството между Саул и Давид. Нека сега разгледаме един епизод по време на самото съперничество.

Саул е бил помазан за цар на Израил, но възстава против Бога (1 Царе 13:8-14). Тогава Бог решава да му отнеме царството и да го даде на Давид. В резултат на това гневът и завистта на Саул избухват с такава сила срещу Давид, че за дълго време той се отнася коварно към него и се опитва да го убие при сгоден случай. Сега прочетете за един от неговите опити за убийство в 1 Царе 26.

Опишете мястото на действието. Къде се случват тези събития? (Използвайте библейска карта, ако се нуждаете от такава.) Кои са действащите лица? Как се случи така, че те се озоваха там?

3. Поставете се на мястото на Давид. Какво смятате, че той чувства към човека, който се опитва да го убие по всички възможни начини?

4. Ависей насърчава Давид да се възползва от златната възможност и да убие цар Саул. Давид обаче изненадващо се отказва от предоставената му възможност? Защо? По какъв начин Бог участва в събитията в този момент?

5. Защо в стихове 13-16 Давид извиква към Авенир, вместо към Саул?

6. Тази история (поне временно) завършва с щастлив край. Каква според Вас е основната поука в нея?

7. Какво помага според Вас на Давид да обуздае естествения си стремеж към отмъщение и бързо разрешение на проблема си?

Прочетете Псалми 27 и 32:6-8. Каква светлина хвърлят тези стихове върху решението на Давид?

8. Опитайте се да си представите как Давид току-що е написал един от горепосочените псалми и го чете на хората от своята група, насядали около огъня в нощта, след като той е пощадил живота на Саул. Можете ли да кажете как псаломът би се отразил на живота на хората около него?

Как биха реагирали хората при подобен прочит, ако Давид беше убил Саул, вместо да упражни себеобуздание?

9. Кои са резултатите от предаването на нашите нужди в Божиите ръце и от приемането на болката, която съпътства това?

Помислете отново за областта в живота си, в която сте най-неспособни да проявите себеобуздание. Това може да ви освободи да предадете правата си над тази област на Бога.

10. Каква е връзката между себеобузданието и взаимоотношенията ни с Бога?

11. По какви начини себеобузданието или липсата на такова влияе на християните или невярващите, когато те ви наблюдават?

12. Ако помислите отново за всичките плодове на Духа, какво е общото между тях? Каква е връзката между тях?

Смятате ли, че един плод е по-важен или по-основен от други? Кой е той? Защо?

Кой плод на Духа ви е най-трудно да упражнявате?

Какви стъпки ще предприемете, за да развиете в себе си този плод?

Молете се за това сега.

Бележки за водещия

Главното изискване при подготовката на водещия за всяко изучаване е формулирането на основната цел. Задайте си въпроса: "С какво би помогнало настоящото изучаване на участниците в групата? Как може да се промени живота им през тази седмица, ако приложат на практика изводите до които достигнат по време на дискусиите върху библейския пасаж?

В началото бихте могли да формулирате целта си с думите: "Да накарам членовете на групата да..." След това подберете глагол, изразяващ действие. Отбележете го на всяка цена! Прочетете два пъти последователно откъса, като си казвате: "Какво трябва да направя, ако наистина вярвам че Бог е такъв? Ако Той е дал дадено обещание (или заповед), какво трябва да сторя през тази седмица, за да заслужа това обещание (или да се подчиня на Неговата заповед или да ми бъде простен този грях, или да компенсирам нещо и прочие)?" Ето такава посока трябва да следвате в групата! Може предварително да набележите някои важни въпроси (за да сте сигурни, че ще отделите повече време за тях). Освен това, добре е да обобщите отговорите на някои по-маловажни въпроси.

Целта може да се различава в зависимост от нуждите на дадена група и пак да се придържа към значението на библейския пасаж. Например, при изучаване на първата добродетел — любовта, участниците в групата може вече да са наясно, че любовта кара хората да търсят по всевъзможен начин доброто в другия, независимо дали това действие е придружено от топли чувства към дадения човек или не. Може вашата група да се нуждае по-скоро от пълно разбиране за Христовата любов и осъзнаване, че Неговата "запазена марка" е вече на тяхно разположение. Може пък да имат притеснение от факта, че им е трудно да изпитват любов към Бога (а не към други хора). Всички тези моменти са подчертани в откъса. Целта ви ще определи до каква степен ще разгледате всеки от тях.

Едва ли ще ви се наложи да изразите с думи пред останалите в групата целта, която сте си поставили. Но изучаването ще протече успешно, ако вие като ръководител имате ясна представа за това как да продължите.

Като цяло тези изучавания се основават върху факта, че когато Божият Дух обитава в нас, ние притежаваме неговата любов, радост,

мир и т.н.. От нас се изисква да се стремим към тези качества и да оставим Духа да управлява живота ни все повече и повече. Въпреки това, ние не винаги си даваме сметка за това огромно преимущество и не винаги действаме съобразно него. Всяко едно от тези изучавания ще си поставя отделна, по-специфична цел. Предложила съм няколко в началото на всяко изучаване. Вие можете да поставите акцента върху нещо различно от предложеното. Но трябва да се придържате към определената цел, за да можете, като ръководител, да знаете точно каква промяна очаквате да настъпи в живота на членовете на групата вследствие изучаването на откъса.

В заключение ще кажем следното: (1) Молете се за всеки един участник в групата. (2) Опитайте се за известно време да се поставите на негово място и погледнете на живота от негова гледна точка. Какви са най-големите му нужди? Какви дарби притежава? Как срещите с групата могат да му помогнат при духовното му израстване? (3) Докато разглеждате даден пасаж от Писанието за седмицата, опитайте се да разберете как той въздейства на тези хора. Как тази част от Божието Слово може да помогне на Цвети да се чувства приета точно в този момент? Какво казва то относно несигурността, която изпитва Георги, поради ниския си успех (който, вероятно, е станал причина за комплекса му за малоценност)? Как то може да помогне на Галя, която изпитва неприязън към своите родители? (4) Обмислете целта си и я отбележете. (Няма да можете да се справите с всички тези нужди отведнъж. Но не забравяйте докъде сте стигнали, когато пристъпите към следващите обсъждания.) (5) В периода между две събирания отправяйте конкретни молитви, така че, чрез тези изучавания Святия Дух да подтикне участниците към действия, водещи до промяна.

1.Любов - 1 Йоан 4:7-16

Цели

1. Да разберем по-добре какво е любов и в какво намира израз тя.

2. Да видим как се проявява Божията любов към нас чрез Исус Христос.

3. Да се постараем да започнем да обичаме някого, към когото не изпитваме топли чувства.

Разгледахте ли изучаването? Не? Тогава оставете за известно

време тези бележки и се върнете на него.

Сега готови ли сте? Добре. Много често хората смятат, че любовта е едно топло чувство, което изпитват към Бога или към други хора. Въпреки, че този топлина може често да придружава любовта, тя не е нейна основа. Бог разбира, че Го обичаме, когато Му се подчиняваме във взаимоотношенията си с другите (вж. Йоан 15:12 и 14:21, както и въпрос 5). Вашата цел в това изучаване е да запалите желание в участниците в групата да търсят най-възвишеното в другия независимо дали хранят топли чувства към този човек или не, и така да се подчиняват на Бога.

Въпрос 2. Опитайте се да обобщите пасажа, като предизвикате спонтанна дискусия относно разбирането на Йоан за любовта. Тъй като засега не желаете да се задълбочавате по този въпрос, ограничете се само в няколко минути. Ако участниците в групата не са отговорили предварително на въпросите, дайте им известно време, за да нахвърлят отговорите си. След това преминете към обсъждане.

Въпрос 3. Разгледайте внимателно Божията любов, която може да бъде разпозната, когато Бог се изяви в историята чрез човешкия образ на Исус Христос (ст. 9) и която се изявява всеки път, когато християните показват любов един към друг (ст. 12). Не се опитвайте още от сега да дадете пълна дефиниция на любовта. Просто отбележете основните факти в изучаването.

Въпрос 4. Наблегнете особено на откъса, в който Исус "докосва" прокажения. Задайте въпроси като: "Ако бяхте на мястото на прокажения, как щяхте да се почувствате? Какво значение отдавате на факта, че Исус се е *докоснал* до вас? Чувствали ли сте се някога, подобно на тази жена, като голям грешник? Какво би означавало за вас Исус да се докосне до вас и да ви приеме?" Задавайте въпроси от този род (и разбира се, гледайте да получите няколко отговора), докато групата осъзнае по-добре в какво се изразява любовта на Исус, докато беше плътски образ тук на земята.

Въпроси 5-6. Накарайте групата да направи сравнение между Исус отпреди 2000 г. и Исус, който е същия днес. Помогнете им да осъзнаят, че същите онези отличителни черти, които открихме в Него, при разглеждането на въпрос 4, сега са част от нас, защото Той живее в нас, независимо дали Го усещаме или не.

Въпроси 5-6 също пренасочват вниманието на групата от

любовта към Бога към любовта към другите хора. Тези фактори са основни за постигане на поставената цел. Помогнете на участниците в групата да дадат практични отговори на това как могат да направят най-доброто за човека, когото са споменали преди.

2. Радост - Лука 24:33-53

Цели:

1. Да разберем радостта на учениците при възкресението на Христос.

2. Да се радваме в живота независимо от тежките обстоятелства или лошото разположение на духа.

Разказът в Лука 24 глава е добре известен почти на всички, така че ще трябва да проявите творчество, за да предадете пълния му драматизъм и значение. Опитайте се да прочетете текста сам - а после накарайте членовете на групата да го прочетат така, като че ли ви е напълно непознат. Почувствайте вълнението, страха, неверието и почудата от всичко това. Вероятно някой, който притежава артистичен талант, би могъл да помогне на останалите, като направи една наистина вълнуваща интерпретация на текста. Струва си да направите това усилие. Освен това, постарайте се да разкажете накратко първата част на Лука 24 глава преди да сте прочели 33-53 стихове.

Въпрос 2. Накарайте някои от членовете на групата да разкажат за най-голямата си мечта. Ако това е твърде лично за повечето, вие можете да споделите своята мечта. Как се чувствате?

Въпрос 4. Очевидно учениците все още смятаха, че е немислимо Исус да възкръсне и че ако в стаята има някой, който прилича на Исус, то това трябва да е дух. Просто не може да е Исус.

Въпрос 5. Последният подвъпрос е особено важен. Някога били ли сте толкова разстроени, че нищо да не е в състояние да ви накара да мислите трезво?

Въпрос 6. Тук виждаме как лека полека плочките от мозайката в умовете на учениците се наместват, когато Исус разтваря Писанията. Вероятно Той е споменал Битие 3:15 и Исая 7:14 във връзка със свръхестественото му раждане, напомняйки им, че главата на Сатана трябва да бъде "наранена" от семето на жената. Това пророчество се изпълни, когато Той умря на кръста. (Вж. Рим. 16:20 и Гал. 4:4). Може би Той е цитирал Псалм 16, за да посочи, че

Давид тук говори за Месия. (За коментар върху това вж. Деян. 2:25-28 и 13:35-39.) А може би Той е цитирал Псалм 22, като е направил връзка с думите, които изрече на кръста. Откъса в Исая 53 глава би представлявял необорим аргумент, показвайки необходимостта от смъртта на Месия (което последователите му трудно приемаха, тъй като те очакваха от Исус да установи политическо царство, което да отхвърли могъщото римското управление.

Въпрос 7. Разгледайте ролята на Святия Дух, докато учениците разгласяват по света Христовото възкресение и призовават към покаяние.

Въпрос 8. Учениците видяха, че Исус е жив. Чрез Писанията те се убедиха, че това е възможно. Учениците бяха натоварени със задачата да занесат вестта за Него до другите. Те получиха обещанието, че Той никога няма да ги изостави и, че те винаги ще са съпътствани от Неговата сила. По същия начин дълбоко в себе си ние стигаме до убеждението, че Той е с нас. Подобно на учениците ние също можем да благославяме Бога непрестанно(ст. 53). Псалмите ни дават ценни насоки в това отношение. Можете да предложите на групата всеки от групата да отдели час през следващия ден (или в близките дни) и да го посвети на хваление на Бога.

3. Мир - Исайя 43:1-13

Цели

1. Да разберем, че Бог е източникът на мир.

2. Да видим, че можем да опознаем Бога по-добре по същия начин, по който можем да опознаем даден човек.

3.Да имаме мир чрез посвещаване на Бога.

Целта на това изучаване в Исайя е да опознаем по-добре Бог, да осъзнаем, че Той е винаги с нас, без значение от обстоятелствата и винаги ще ни пази, обича и ще се грижи за нас. Трябва също така да разберем, че ние сме ценни за Него, толкова ценни че Той ще направи всичко, за да ни върне при Себе си, дори да се отклоним от Него, както стори Израил. Познаването и уповаването на същия този Бог произвежда плода на мира в нас.

Въпрос 1. Отделете известно време за този въпрос, за да може всеки от групата да почувства силата, която кара хората да **опознават** другите по-добре. При обсъждането на въпроса за приятелството

между участниците в групата, помогнете им да осъзнаят, че изграждането на едно близко приятелство изисква отделяне на време за да опознаем дадения човек. Необходимо е също да наблюдаваме реакциите на този човек, да слушаме онова, което казва и онова, което другите казват за него. Опознаваме човека, също така, когато разкриваме пред него най-скритата си същност. Щом установим, че този човек продължава да ни приема и обича, независимо от всичко, което сме му открили, ние ще започнем да му се доверяваме все повече и повече. По този начин можем не само да разкриваме повече от същността си пред него, но и да научим повече за самия него.

Същото се отнася и до Бог. Като християни ние опознаваме Триединния Бог в опитности, а също така и като изследваме Неговата същност, докато четем Писанията. Неговите качества са описани в Стария и Новия Завет. Колкото повече се доверяваме на Бога, толкова по-силно ще чувстваме водителството на Святия Дух. Това е връзката, към която трябва да насочите групата с въпрос 8.

Въпрос 2. Бог не е загрижен само за един отделен народ. Той е Спасител на целия свят. Това се отнася и до онези от нас, които са "присадени" към Израил чрез Христос (Рим. 11:17-24). Това изучаване е за нас лично!

Въпрос 3. Открихте ли, че Бог е личен, мощен, деятелен и суверенен (ст. 10б, 12а), уникален, свят, любящ и непобедим? Той повелява, спасява, прогласява. Ако проумеем, че именно Божият Дух живее в нас, не след дълго мирът ще се прояви.

Въпроси 4-5. Ако Той ме е създал, тогава Той притежава известна власт над мен. Ако произлизам от Неговите ръце, Той е вложил време и старание, за да ме направи по най-добрия начин. Следователно Той знае как да се грижи за мен. Той знае кое е най-доброто за мен. Аз постигам резултат само когато действам по предназначението си. Оттук връзката с въпрос 5 е очевидна. Като живеем по начин, който е угоден на Бога, ние постигаме съвършен мир и откриваме смисъл и дълбоко удовлетворение от живота. Предаваме се напълно в Неговите ръце. Откриваме себе си, като се изгубим в Него. Ако Той ме нарича по име, значи аз съм уникален и специален за Бог - а не един от многото.

Втората част на въпрос 5 дава само няколко примери от области, в които можем и трябва да живеем за Божия прослава.

Можете да обсъдите и други области, ако те са подходящи за групата.

Въпрос 6. На това място можете да споменете Еремия 9:23-24. Може би тук ще е уместно да се върнете към въведението, където сте говорили за това как да опознаем човека до нас.

Въпрос 8. Можете да се спрете по-подробно на този въпрос. Опитайте се да извлечете колкото се може повече практически идеи. Помогнете на групата да осъзнае, че Бог е *личност*, към която се отнасяме често като към най-близък приятел.

Въпрос 9. Успокоението от тревогите не зависи от житейските обстоятелства, а от разбирането, че можем да ги доверим на Бог. Мирът заживява в нас, когато все повече и повече се уверяваме, че Бог разрешава нашите проблеми. Това не става изведнъж. Не трябва да забравяме, че Бог ни изгражда според Своя образ (Рим. 8:29). Не бива да се чувстваме виновни, ако нямаме пълен мир. Ако сте претърпяли подобно развитие може да го споделите пред останалите в група. Но бъдете искрени. Ще се наложи да признаете, че не винаги сте чувствали пълен мир. Ще е добре да изтъкнете вероятните причини, породили това безпокойство, както и процеса на усъвършенстване, през който минавате.

Бележка: Следващото изучаване върху търпението може би ще отнеме малко повече време от първите три. Можете да напомните на членовете на групата да дойдат навреме, или да ги предупредите, че може да се наложи да останат малко по-дълго за следващото изучаване.

4. Търпение - Матея 18:21-35; 26:36-46, 69-75; Йоан 21:4-17

Цели

1. Да видим, че макар и провалил се, Петър е приет от Христос.

2. Да вникнем в Божието търпение към нас.

3. Да покажем търпение на дело към някой, с когото общуваме трудно.

Както в Стария, така и в Новия Завет Бог проявява дълготърпение, като не излива гнева си, дори когато има основателен повод да го стори. Почти винаги Неговото дълготърпение се разглежда във връзка с Неговия благ и милостив характер към

грешните и непокорни човеци (вж. Изх. 34:6 и Рим. 9:22). Чрез търпението или дълготърпението, Бог ни предоставя благоприятна възможност за покаяние (Рим. 2:4; 2 Петр. 3:9).

Въпроси 1-6. Не разисквайте всеки детайл на тази притча. (Например, това не е учение, което разглежда дали да изплащаме заемите си или не.) Петър вероятно избра числото седем като съвършено, макар и ограничено число. Основния смисъл на притчата е, че човек, който не прощава, не може да получи Божията прошка. Когато ние като християни откажем да простим несправедливостта извършена спрямо нас, ние на практика прекъсваме общението си с Бог - Опростителя - докато не простим. Поради стореното от Христос за нас, всеки, получил Божията прошка, трябва чрез отношението си към другите да покаже недвусмислено благодарността си и зависимостта си от Бога.

Въпроси 2-3. Десет хиляди таланта се равняват на около седем милиона нови български лева. Пенязът (ст. 28) е колкото надницата за няколко дена.

Въпрос 5. Сравнете с Матей 6:15.

Въпрос 9. В книгата Деяния на апостолите ще срещнем един друг Петър — съвсем различен от този в разказа на Евангелието. Например вижте Деяния 3:17-19 и обърнете внимание на неговата дързост, вътрешна сигурност и балансиран подход в опрощаващия му дух.

5. Благост - 1 Царе 18:1-5; 20:1, 12-17 и 2 Царе 8:13-9:13

Цели:

1. Да видим благостта на Давид към Мемфивостей.

2. Да разберем произхода на благостта на Бога и хората.

3. Да проявяваме повече благост към другите.

Въпрос 2. Помогнете на групата да разбере, че благостта на Давид беше акт на неговата добра воля към Мемфивостей, основана на извънредно силната обич, която го свързваше с Йонатан.

Въпрос 3. Разгледайте вероятността Давид да е бил смутен от голямото бреме, което донасяше този сакат човек, фактът, че авторитетът на неговия царски дом би могъл да бъде накърнен с приемането на този куц човек за син. Или че Мемфивостей може би просто не беше много привлекателен за цар Давид. Или пък че Давид имаше достатъчно основания да таи злоба срещу дома на Саул.

Помогнете на групата да види, че желанието и мотивацията на Давид бяха искрени. Той направи всичко което зависеше от него за Мемфивостей, като се върна при него прекосявайки цялата земя на Саул, като му позволи да яде на една маса с него и като му даде на разположение слугата си Сива и голямата си свита. Давид гледаше на него като един от царските синове!

Въпрос 4. Давид можеше да направи нещо не толкова значително (например да даде на Мемфивостей доживотна издръжка и да се задоволи с това). Теоретично той можеше изобщо да не се обвързва с Мемфивостей. Вместо това виждаме как Давид действа като велик мъж, който много добре познава своите дарби и ги използва напълно, без да се съобразява с това какво ще кажат останалите. Той е естествен пред другите - човек със здрава и правилна преценка за собствената си личност.

Направете този въпрос 4 по-практичен. Ако сте открили дарба, която не позволявате на Бог да използва или някаква слабост, посочена от примера на Давид, споделете ги с групата. Накарайте ги отново да осъзнаят, че любовта и грижите ни към другите не се основават на това дали те са привлекателни за нас, или не. По-скоро те се основават върху взаимоотношения на любов с Господа и Неговата сила в нас, която ни кара да показваме плода на благост към даден човек.

Въпроси 6-8. Насочете мислите на участниците в групата към голямата Божия любов и благост към всеки от тях. Много хора смятат, че щом Бог е свят, това едва ли не му пречи да приема, обича и да се радост на Своите деца. Нека групата осъзнае какъв благ Бог имаме. Отделете достатъчно време за обсъждане на отговорите.

До този момент групата трябва да е забелязала, че всички плодове на Духа съвпадат и се припокриват. Всички те са резултат от взаимоотношенията между вярващия и Господ.

Щом обичаме другия човек, лесно проявяваме благост към него. Не е нужно да се стараем за да го постигнем. Това е естествено следствие от нашите взаимоотношения. Благодатта тече от нас към този, когото обичаме. Ние чувстваме радост и имаме мир, когато сме в присъствието на този, когото обичаме. Освен това с лекота проявяваме търпение към този човек.

Същото важи и за Бог. Когато се доближаваме в същността си

до Него, ние можем да изразяваме Неговите качества към другите - дори към тези, които не харесваме особено много.

6. Милост - Псалм 107

Цели

1. Да видим Божията милост към Израил.

2. Да разберем всеобхватната същност на Божията милост.

Въпрос 1. Много хора свързват милостта с храната! След като групата приключи обсъждането на първия въпрос можете да отделите няколко минути да кажете, че понякога богословите правят разлика между обикновената Божия милост (всички благословения в живота на християни и нехристияни) и Неговата специална милост (благословенията, свързани със спасението). Така всяка дъждовна капка, всяка нощ, изпъстрена със звезди, всяко хранене, всеки пълноценен сън и всеки миг, в който се радваме на нашето здраве - накратко, всяко отделно нещо, което ни прави щастливи и ни подкрепя, е дар от Него и символизира Неговата милост (Неговите обикновени благословения). Но още по-голяма е щедростта Му към нас грешните човеци, проявяваща се чрез изкуплението (специалното Му благословение).

Въпрос 4. Десети Стих може да означава окови на ума (описани като "помрачено" или "закоравяло" сърце съответно в Римляни 1:21 и Ефесяни 4:18) и в 12 стих, като "смирено сърце" (същинския център на личността) или окови на физическите способности ("желязо").

Въпрос 5. Накарайте членовете на групата да се замислят как би изглеждал живота им без обикновените Божии благословения. Ние не сме направили абсолютно нищо, за да заслужавим такова отношение от страна на суверенния Бог!

Въпрос 6. Тук трябва да накарате членовете на групата да прозрат безкрайната Божия щедрост, както и огромната благодарност и желание да се подчиняваме, залегнали в нас благодарение на Божията милост.

7. Вярност - 2 Летописи 20:1-30

Цели:

1. Да видим как Юда уповава на Бога, когато е застрашен от война.

2. Да разберем какво означава да сме зависими от Бога в

нашия живот.

Успешното протичане на това изучаване, както и на всички следващи, ще зависи най-вече от това дали Бог е докоснал живота ви, докато сте се подготвяли за събирането на групата. Има ли проблем, за който се съмнявате, че Бог може да разреши? Ако е така, имайте го предвид докато обсъждате въпросите. Дайте възможност на Святия Дух да работи във вас, за да ви изцели и промени из основи. Долавяли ли сте някога разликата между това да се обръщаш към Бог повърхностно и да "се отдадеш" (наистина, не лекомислено) на търсене на Бога? Постили ли сте някога? Какво означава постът за вас?

Ако почти не сте отделяли време за хваление пред Бог, отделете поне половин час всеки ден в продължение на една седмица преди да проведете това изучаване. Прегледайте Псалмите, за да си припомните кой е Бог и какво е направил. Когато приключите, отделете известно време за размисъл. (Сетихте ли се за качества, като чувството Му за хумор? Той е създал положителните страни на хумора, който се проявява в хората. Тогава и самият Той трябва да ги притежава. Замислете се каква прекрасна личност е Той!)

Спомнете си как Той ви е дал изходен път в трудни ситуации в миналото и Му благодарете конкретно за тях. Ако се молите за някакви моменти проблеми, всеки ден благодарете на Бог за това, че Той вече е приготвил разрешението. Направете това преди да сте видели резултатите!

В края на седмицата се опитайте да видите какви промени са настъпили в живота ви след времето, прекарано в хваление и благодарност. Бъдете напълно искрени и споделете всичко с Господа. Ако нищо не се е случило, кажете Му.

Изучаването ви ще бъде по-задълбочено и богато на съдържание, просто защото нещо вътре във вас наистина се е случило. Това ще се прояви без значение дали го съзнавате напълно или не. И Святият Дух (който наистина води вашата група) ще направи плода на вярност, проявяващ се у вас, да расте и у другите.

Въпрос 2. Въпреки че вие като ръководител трябва да прочетете 2 Летописи 17-19 преди изучаването, може би е по-добре пасажът да не бъде четен на глас в групата. Но ще е добре, ако вие или някой друг, който е чел тези глави предварително се спре по-подробно върху него с представено накратко резюме.

Въпрос 3. Не се впускайте в спор относно положителните и отрицателните страни на поста. Целта е да подчертаете значението на поста като духовна дейност, чийто смисъл е да се съсредоточим върху Бога.

Въпрос 8. Бъдете чувствителни към реакциите на участниците в групата при разглеждането на този въпрос. Може би някои от тях са "духовни исполини", които изглежда неизменно извоюват победа след победа в Господа. Макар и те да не се издигат нарочно в очите на останалите, не позволявайте "духовните джуджета" да се обезсърчават от това. (Наблюдавайте тези, които стават необичайно тихи.) Отнасяйте се с разбиране към всички нива на вяра, за които членовете споделят. Всички ние трябва да се молим: "Аз вярвам. Помогни на неверието ми!"

8. Кротост - 1 Солунци 2:1-8

Цели:

1. Да видим как Павел кротко и смирено помагаше на Солунците да израстват в Христа.

2. Да внесем във всички аспекти на нашия живот качеството кротост.

Думата *кротост* се разбира погрешно от някои хора. Те я възприемат като отричане от себе си или като качество, присъщо на жените, но не и на "истинските мъже"! От друга страна кротостта може да бъде качество, за което някой в групата ви копнее много силно, но се чувства обезсърчен, защото като цяло неговата личност е много далеч от представата за кротост. Целта ви е да накарате членовете на групата да разберат, че кротостта е прекрасно качество, което може да служи за подчертаване на всички положителни страни от характера на човека.

В този случай отново ще постигнете по-голяма ефективност като ръководител, ако това качеството е започнало да се проявява по-осезателно в живота ви, благодарение на размишленията ви върху тези въпроси. Помолете Бог да работи чрез Духа Си, за да промени живота Ви. Групата ви ще усети тази промяна. А и начинът, по който провеждате изучаванията ще се промени.

9. Себеобуздание - 1 Царе 26

Цели:

1. Да видим как протича процеса на вземане на решения при Давид.

2. Да разберем свободата на робството в Христос.

3. Да предадем контрола над живота си на Бога.

4. Да разгледаме плодът на Духа в неговата цялост.

Себеобузданието (сдържаността) е последната от деветте добродетели и вероятно е включена в списъка на Павел като нещо обратно на пиянството и пируванията в съответния списък с пороци (Гал. 5:19-21. Все пак, гръцката дума използвана тук има по-широкото значение на "сила над себе си" и е приложима за всички области на живота. Вярващите, които са "напоени от един Дух" (1 Кор. 12:13), се смятат от света за опиянени и те наистина са такива - но не от вино, а от ревност за християнско воюване. Страстното желание да са добри войни на Христа се изразява не в крайности, но в здрава дисциплина (себеобуздание).

Ще бъде полезно (макар и да не е задължително) ако ръководителят прочете колкото е възможно по-голяма част от книгата 1 Царе преди да пристъпи към изучаването.

Въпрос 2-5. Тези въпроси са предназначени да помогнат на хората да осъзнаят по-ясно фактите в пасажа. Обърнете специално внимание и подчертайте контраста между начина на мислене на Давид и на Ависей.

Въпрос 8. Повечето от псалмите на Давид са били написани в този период или преди това. Съвсем малко са тези, които са написани след като той става цар.

Въпрос 12. Въпросите тук целят да обобщят всичките девет изучавания. Отделете повече време за обсъждане. Помогнете на членовете на групата да разберат, че всички аспекти на плода се изявяват в Бога. Колкото по-добре опознаваме Бог, толкова повече ще приличаме на Него и тези плодове ще се изявяват и в нас.

Не забравяйте да отделите време за молитва един за друг и за изпълване със всички плодове на Духа.

Хейзъл Офнър работи дълги години със студенти в Inter-Varsity Christian Fellowship в университета в Илинойс. Освен това тя е помагала във воденето и работата на стотици групи за библейско изучаване.